

EXTRAS

din stenograma ședinței Senatului din 20 februarie 2024

Doamna Silvia-Monica Dinică:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Stimați colegi,

Titlul declarației mele politice de astăzi: „Școala bună de lângă casă este un lux când ar trebui să fie o normalitate”.

Într-o Românie educată cu adevărat toți copiii ar avea o școală bună aproape de casa lor, iar părinților nu le-ar fi frică să îi înscrie acolo. Acea școală ar avea profesori bine pregătiți și bine plătiți, ar fi sigură, dotată cu laboratoare și spații adecvate, copiii s-ar trezi dimineața, s-ar pregăti în tihnă, ar lua micul dejun și ar pleca pe jos la școală împreună cu prietenii sau cu părinții.

Într-o Românie educată cu adevărat părinții ar pleca liniștiți la muncă, având încredere că ai lor copii își fac temele la școală, mănâncă o masă caldă și sănătoasă la prânz, își petrec timpul după ore în mod constructiv, nu se întorc acasă bătuți sau traumatizați de profesori sau de alți copii.

Într-o Românie educată cu adevărat nu ar exista școli de top sau școli rele, nici școli sărace sau școli bogate, și toți copiii ar avea șanse egale la educație de calitate și la profesori de calitate.

Toți părinții își doresc ce e mai bun pentru copiii lor. Așadar, cu siguranță, toți își doresc o școală bună lângă casă, însă uneori nu au nici măcar o școală, darămite una bună.

Vă dau un exemplu din comuna Chiajna, că tot e aproape de București, vecină cu sectorul 6. Dacă ești în Chiajna și ești părinte, și vrei să-ți înscrii copilul la școală, nu ai unde, așa că părinții sunt nevoiți să facă tot felul de artificii și multe sacrificii. Populația acestei comune a crescut cu câteva zeci de mii de locuitori în ultimii ani, așa că părinții fac aceste vize de flotant, unii în București, alții au domiciliul cu totul acolo, deși nu mai locuiesc acolo. Astfel ei pierd, inclusiv posibilitatea de a vota un primar care să le construiască o școală în localitatea lor.

Părinții nu fac aceste lucruri pentru că ar fi niște infractori, ci pentru că își doresc o educație de calitate pentru copiii lor, nimeni nu și dorește să își chinuie propriul copil două ore în trafic pe drumul către școală și înapoi acasă. Nimeni nu își dorește clase supra aglomerate cu 30-40 de copii, cu două sau trei schimburi. Nu îi putem condamna pe părinți pentru că aleg ce cred că este mai bun pentru copiii lor, în ciuda sacrificiilor pe care trebuie să le facă.

Nimeni nu vrea să joace la ruletă soarta propriului copil. Ceea ce putem face însă este să nu mai continuăm și chiar să nu mai tolerăm această lege a junglei. Diferențele dintre școli pot fi reduse cu profesori dedicați, cu investiții serioase în infrastructură și modernizare.

Dar ce a făcut acest Guvern? Exact opusul: a tăiat finanțarea suplimentară pentru școlile defavorizate.

Doamnă Deca,

Domnule Ciolacu,

Domnilor primari PSD și PNL,

Construiți școli! Investiți în profesori! Finanțați școală după școală! Nu mai permiteți construcția de cartiere fără școli! Investiți în școlile defavorizate ca să reduceți prăpastia care este acum între școli! Nu mai împingeți părinții spre măsuri controversate!

Drumul către școală nu trebuie să fie un sport extrem, nici pentru copii și nici pentru părinții sau bunicii acestora. Dacă timp de 35 de ani în loc de dispreț ați fi investit resurse, am fi trăit cu adevărat într-o Românie educată.

Silvia Dinică, senator, Circumscripția nr.42 București